

Sväté omše

8.6.	Pondelok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	7:30	† r. Kohútovej, r. Dupaľovej
9.6.	Utorok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	18:00	† Radislav Janák (pohreb.)
10.6.	Streda <i>Svätá omša z Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi</i>	Rakovec n.O.	17:00	* Ján Zolovčík
11.6.	Štvrtok <i>Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi</i>	Nižný Hrušov	17:00	* za farnosť
12.6.	Piatok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	7:30	† Zita
13.6.	Sobota <i>Sv. omša z 11. nedele v cezročnom období</i>	Nižný Hrušov	18:00	* Ladislav a Regina (50.výr. sobáša)
14.6.	ODPUSTOVÁ SLÁVNOSŤ <i>Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi</i>	Rakovec n.O. Nižný Hrušov	8:00 10:30	* r. Fedorišínovej * za farnosť

Farský týždenník *Náš Adonai* vydáva pre vnútornú potrebu farnosti:
Rímskokatolícka farnosť Najsvätejšieho Tela Pána Nižný Hrušov
Príspevky a komentáre - maximum 20 riadkov - posielajte na: faraniznyhrušov@gmail.com
Za pravopisnú a jazykovú úpravu zodpovedá autor článku. Fotografie: zdroj internet a archív farnosti.
Tel: 057 488 01 38, 0948 608 523

TÝŽDENNÍK RÍMSKOKATOLICKEJ FARNOSTI NIŽNÝ HRUŠOV 14. ROČNÍK 7. 6. 2020

23

Božie trojičné tajomstvo lásky

Dnešná nedeľa po Zoslaní Ducha Svätého je slávnosťou Najsvätejšej Trojice. Je to slávnosť, ktorou rozjíname a vzdávame chválu tajomstvu Boha Ježiša Krista, ako toho, ktorý je jeden v spoločenstve troch osôb: Otec, Syn a Duch Svätý. Oslavujeme Boha-Lásku, ktorý nám zadarmo dáva svoj život a žiada nás, aby sme ho ďalej šírili vo svete.

Boh nám dnes chce zjaviť to, že je „Boh s nami“, blízko nás, ktorý nás miluje, kráča s nami, zaujíma sa o náš osobný príbeh a každého sa starostlivo ujíma, počnúc tými najmenšími a najnúdznejšími. On je „Bohom hore na nebi“, ale aj „dolu na zemi“ (porov. Dt 4,39). To znamená, že my veríme v Lásku, ktorá stvorila svet a dala zrod ľudu; stala sa telom, zomrela a vstala z mŕtvych pre nás, a ako Duch Svätý všetko premieňa a privádza k plnosti.

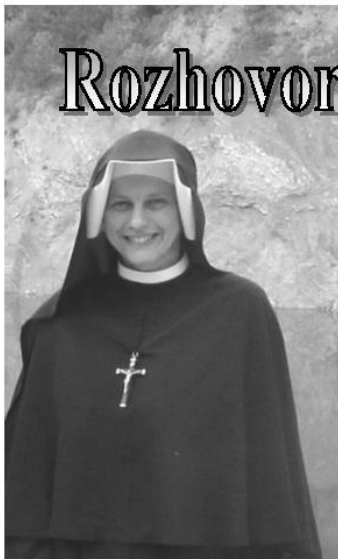
Sv. Pavol nám hovorí, že Boh túži, aby sme ho volali Otec, alebo skôr „Ocko“ - Boh je naším Ockom - v totalnej dôvere dieťaťa, ktoré sa odovzdáva do objatia toho, kto mu daroval život. Duch Svätý nás svojim pôsobením uistuje, že Ježiš Kristus nie je postavou minulosti, ale cítime ho nablízku ako nášho súčasníka, a zažívame radosť z toho, že sme milované Božie deti.

Zmŕtvychvstalý Pán sľubuje, že zostane s nami navždy. A práve vďaka tejto jeho prítomnosti a sile jeho Ducha môžeme spokojne plniť úlohu, ktorú nám zveruje. Čo je touto úlohou? Ohlasovať a dosvedčovať všetkým jeho Evanjelium a taktó rozširovať spoločenstvo s ním a lásku, ktorá z tohto pramení. Boh, ktorý kráča s nami, nás naplní radosťou a táto radosť je akoby prvým jazykom kresťana. Kresťan nie je izolovanou osobou, je súčasťou ľudu: tohto ľudu, ktorý utvára Boh. Nedá sa byť kresťanom bez takejto príslušnosti a spoločenstva. Sme ľud: ľud Boží.

Kiež nám Panna Mária pomáha plniť s radosťou poslanie dosvedčovať svetu, smädnému po láske, že zmyslom života je práve tá nekonečná láska, konkrétna láska Otca, Syna a Ducha Svätého.

-z príhovoru Anjel Pána so Svätým Otcom v Nedeľu Najsvätejšej Trojice-

Rozhovor so sr. M. Ludmilou

V tomto mimoriadnom pandemickom čase sme si zvykli na nezvyklé správy. No jedna je pre nás veľmi nečakaná, ba priam prekvapivá. Po päťročnom pôsobení v našej farnosti odchádza sestra M. Ludmila na nové pôsobisko. ☺

Ste prekvapení? Aj ja. Nečakali sme to. Nuž aj taký je rehoľný život. Oslovili sme ctihodnú sestričku, ktorá aj napriek časovej tiesni a povinnostiam ochotne odpovedala na otázky pre farský týždenník Náš Adonai.

1. Spomínate si na prvý pocit, keď Vám oznámili, že budete pôsobiť na Slovensku? Naplnili sa očakávania?

Na Slovensko som sa tešila. Podvedome som vnímala, že sa tam budem cítiť „ako doma“. A to sa aj splnilo.

2. Do farnosti ste prišli v Roku zasväteného života a opúšťate ho v Roku Božieho slova. Pamätáte sa na prvý deň v Nižnom Hrušove?

Nepamätám si prvý deň, ale prvú väčšiu akciu - pochod po Hrušovských mohylách 15. septembra. Osobne som vtedy nepoznala takmer nikoho, ale počas celých troch hodín pochodu sa ku mne stále niekto pripojil so záujmom o rozhovor. Z hlavy sa mi vtedy „dymilo“. Zvlášť som obdivovala Julianku Malú, ktorá bola vtedy ešte maličká, ale nebála sa osloviť divne hovoriacu novú sestričku.

3. Vaša úroveň slovenčiny je perfektná. O tom sa nedá diskutovať. Ale oveľa viac Vás fascinuje zemľínske nárečie. Prečo? Aké boli začiatky?

Veľmi sme sa nasmiali, predovšetkým so staršou generáciou. Keď babičky zistili, že na slovo „kapurka“, „garadiče“ a podobne nijako nereagujem, prešli milosrdne na slovenčinu. Po istej dobe som si už zvykla, že je niekto na „oblaku“, alebo chodí na „motóru“. Dnes ma rozosmeje snáď už len fráza „nerozjídate me“.

4. Čo Vám dalo päťročné pôsobenie medzi nami? Aké spomienky si odnášate?

Sama som prekvapená, aké silné korene som tu zapustila. To cítim práve teraz, keď sa korene pretrhávajú. Sme ako sestry súčasťou pevného spoločenstva – farnosti a obce. Spomienok je veľa. Vždy sa cítim dojatá tým, že sa ľudia s nami delia o úrodu, produkty vlastnej kuchyne, o klobásy a cviklu pred veľkou Nocou... a tohto roku aj o rúška. Vtedy ma napadne: „Ty ľudí nás máji opravdu rádi“.

5. Odchádzate späť do rodnej vlasti. Iste je to príjemná zmena. Ako ste prijali túto novú skutočnosť? V ktorej komunite budete pracovať a čo bude náplňou práce?

Vraciam sa do komunity, kde som už niekoľko rokov pôsobila - v meste Dvůr Králové nad Labem, veľkosťou zhruba ako Vranov nad Topľou. Čaká ma pravdepodobne viac profesionálnej práce s ľuďmi, ktorí sa nejakým spôsobom ocitli na okraji spoločnosti. Tým som sa tu venovala len ako hobby. Mám ich rada.

6. V rámci nižnohrušovskej komunity, ste sa venovali našim najstarším, aj deťom v škole, popri štúdiu ste stihli zveľaďovať aj kláštornú záhradu, pripravovali stretnutia Faustínium, kláštorne večery. S odvahou ste sa púšťali do neznámych „misií“... Čo Vám bude najviac chýbať?

Prechádzaním ulicami obce na modrom bicykli, keď sa pri každej druhej „kapurke“ zdravím slovami „Pochválený buď Ježiš Kristus“. Teda prepojenie bežného života so sakrálnym.

7. Aký je Váš odkaz čitateľom nášho Adonaja?

Z Hrušova odchádzam duchovne veľmi posilnená a obohatená a k tomu prispeli všetky tie bežné stretnutia a rozhovory s vami. V srdci si vás beriem so sebou.

Ctihodná sestra M. Ludmila, z úprimného srdca Vám ďakujeme nielen za tento rozhovor, ale za každý príhovor, ktorým ste s úsmevom a vľúdnosťou nás obdarúvali. Nech Vás na novom pôsobisku sprevádzajú naše modlitby a prosby k Duchu Svätému, aby Vás hojne obdaril potrebnými darmi na každý deň.